

РЕШЕНИЕ

№ 374

гр. Пловдив, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
РумЯ. Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Мария П. Петрова Въззивно търговско дело
№ 20235001000461 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно и се развива по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение №42 от 24.04.2023г., постановено по търг.дело №22/2022г. по описа на Окръжен съд-Хасково, „ЗАД"А.Б."“АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, е осъдено да заплати на Б. И. К. с ЕГН:*****, действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А. с ЕГН:*****, двамата от с.С., общ. С., обл.Х., сумата от 45000лв., представляваща обезщетение по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, вследствие на ПТП, настъпило на *** в с. С., Община С., по вина на Е. И. К. от с. С., водач на лек автомобил марка и модел "М***" с рег.№***, с валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със „ЗАД"А.Б."“АД с полица ***, валидна от *** до ***, ведно със законната лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от

датата на уведомяване на застрахователното дружество за настъпването на застрахователното събитие – 03.08.2021г., до окончателното изплащане на сумата, като иска за разликата до пълния предявен размер от 150000лв. е отхвърлен, и „ЗАД"А.Б."“АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, е осъдено да заплати на АД“Г. и М.“ с Булстат: ***, представлявано от адв.К. Г. – управител, сумата от 5100лв. с ДДС – адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ, а в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд-Хасково, сумата от 1800лв. за държавна такса, съобразно уважената част на иска, и сумата от 300лв. за вещи лица, като Б. И. К. с ЕГН:*****, действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А. с ЕГН:*****, двамата от с.С., общ. С., обл.Х., е осъден да заплати на „ЗАД"А.Б."“АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, сумата от 4095,70лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, държавни такси и депозити за вещи лица, съобразно отхвърлената част от иска.

Недоволен от така постановеното решение е останал малолетният жалбоподател Б. И. К., действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А., който чрез пълномощника адв.К. Г. го обжалва в частта му, с която предявеният от него иск е отхвърлен за разликата над присъденото обезщетение от 45000лв. до размер на сумата от 120000лв., с доводи за неправилност относно определения размер на обезщетението, считан за недостатъчен да репарира изцяло всички претърпени болки, страдания и неудобства, акцентирайки на сложната оперативна интервенция, на която е бил подложен, живото застрашаващия характер на травмата, настъпилите усложнения с доживотни последици и психическите негативи. Претендира за отмяна на решението в обжалваната му част и за присъждане на допълнително обезщетение от 75000лв. със законна лихва и разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по жалбата „ЗАД"А.Б."“АД е депозирал чрез пълномощника адв.Я. А.-Кьосева писмен отговор на същата със съображения за нейната неоснователност, според които не се касае за претърпяната от ищеца сложна оперативна интервенция, няма настъпили усложнения в пряка връзка с произшествието, които да са довели до болки и страдания и да са с

пожизнени последици, както и следва да се съобрази съдебната практика за сходни случаи и социално-икономическата обстановка в страната към датата на произшествието, както и наличието на съпричиняване, с оглед липсата на родителски надзор по повод местоположението на детето и неспазването на предписания санитарно-хигиенен режим. Претендира за потвърждаване на решението в обжалваната му част и за присъждане на разноски.

Против първоинстанционното решение е подадена въззивна жалба и от „ЗАД"А.Б.““АД, чрез пълномощника адв.М. И., посредством която то се атакува в осъдителната му част за разликата над сумата от 20000лв. до присъдения размер от 45000лв. Изложени са доводи за неправилност на решението в тази му част досежно действително претърпените болки и страдания, съобразно характера и тежестта на уврежданията, продължителността на оздравителния процес, липсата на усложнения като част от възстановителния процес в пряка връзка с произшествието, липсата на търпени вследствие на такива болки и страдания, премахване на срастванията при втората операция от остър апендицит, както и с оглед социално-икономическата обстановка в страната към датата на произшествието, съдебната практика по сходни случаи и наличното съпричиняване на вредоносния резултат. Претендира се за отмяна на решението в обжалваната му част и за отхвърляне на иска относно нея, както и за присъждане на направените пред двете инстанции разноски.

Ответникът по тази жалба Б. И. К., действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А., е подал чрез пълномощника адв.К. Г. писмен отговор на същата с доводи за нейната неоснователност, касаещи характера на травмата, предприетото оперативно лечение, продължителността на възстановителния процес вследствие настъпилите усложнения с пожизнени последици, както и липсата на съпричиняване, и претендира тя да бъде оставена без уважение.

Третото лице-помагач Е. И. К. не е подала отговор на въззивните жалби и не е взела становище по тях.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Предявен е от малолетния Б. И. К., действащ чрез своята майка и

законен представител М. П. А., против „ЗАД"А.Б."“АД иск с правна квалификация чл.432,ал.1 от КЗ първоначално като частичен за сумата от 26000лв. от дължима такава от 50000лв., а впоследствие, след допуснатото с протоколно определение от 30.01.2023г. на основание чл.214,ал.1 от ГПК изменение на петитума на иска чрез неговото увеличаване, за сумата от 150000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, претърпени от него вследствие получените при ПТП на *** в с.С., общ. С., обл.Х., причинено по вина на водача Е. И. К. при управление на лек автомобил "М.***" с рег.№***, за който е сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица ***, валидна от *** до ***, травматични увреждания – прободна рана в дясна лумбална област с разкъсване на черния дроб и кръвоизлив в коремната кухина, оментум с остър венозен застой, ведно със законната лихва от 03.08.2021г., на която дата застрахователя е уведомен за настъпилото произшествие.

С отговора на исковата молба ответникът „ЗАД"А.Б."“АД е оспорил механизма на произшествието, вината на водача Е. К. за настъпването му и наличието на причинно-следствена връзка с твърдените вреди. Заявил е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, изразяващо се в липсата на родителски надзор, при наличие на какъвто родителят би могъл да възприеме потенциалните рискове и да предотврати присъствието на детето в близост до пътното платно и/или да реагира съответно при възникване на ситуацията. Оспорил е иска и по размер, считайки претендираните за завишен, с оглед принципа на справедливостта и действително претърпените вреди като произтекли от повърхностна прободна рана, представляваща временно разстройство на здравето, неопасно за живота, след затварянето на която ищецът е изписан седмица по-късно в добро общо състояние, и оздравителният процес е протекъл значително по-кратко от твърдените 3-4 месеца. Заявил е искане за привличане на водача Е. И. К. като трето лице-помагач на негова страна.

С допълнителната искова молба ищецът е застъпил вината за произшествието да е изцяло на водача на лекия автомобил, както и да не е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, нарушавайки свои задължения по ЗДвП.

С допълнителния отговор на исковата молба ответникът е заявил, че поддържа наведените възражения и оспорвания.

С Определение №150 от 15.06.2022г. по чл.374 от ГПК Е. И. К. е конституирана като подпомагаща ответника страна. От същата становище не е подадено и заявено.

С първоинстанционното решение е прието за безспорно признатото от страните обстоятелство на валидно сключена към датата на произшествието застраховка „Гражданска отговорност“ с ответния застраховател. Прието е въз основа на заключението на САТЕ, показанията на св.Ж. и приобщените материали по ДП №***г. причината за настъпване на ПТП да се дължи на противоправното виновно поведение на водача на лек автомобил "М***" с рег.№**, Е. И. К., която в нарушение на чл.150 от ЗДвП като неспособен водач се е движела с лекия автомобил и като не е спазила задължението по чл.20,ал.2 от ЗДвП загубила контрола върху управлението на автомобила, навлязла в насрещното платно за движение, ударила в дясната част насрещно движещия се лек автомобил "Ф.П." с рег. № с водач Г.Ф.В., продължила движението си с отклонение наляво, преминала през левия бордюр, качила се на тротоара, ударила се в крайпътно дърво /липа/, като след последвалия удар се завъртяла с автомобила и се ударила с предна челна част в дървена пейка, на която по това време стоели хора, сред които и ищеца, на когото, според заключението на СМЕ, обясненията на вещото лице и показанията на св.И. К., били причинени от съприкосновението на остро дървено парче, отчупило се от пейката при удара на автомобила, с тялото на пострадалия прободна рана, проникваща в коремната кухина, нараняване на черен дроб и кръвоизлив в коремната кухина, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота, а откритите по време на извършена на 02.10.2022г. операция по повод остър апендицит сраствания между чревните примки, т.нар. „бридове“, съставлявали усложнения вследствие травмата от произшествието и увреда за цял живот като постоянно разстройство за здравето, неопасно за живота, при което да са налице всички елементи от фактическия състав на деликтната отговорност по чл.45 от ЗЗД. При определяне на размера на дължимото обезщетение е взето предвид, че оздравителният процес, включващ зарастване на оперативните разрези и шевове, ведно с възстановяване на чревната проходимост, е протекъл за около

един месец, но възстановителният процес не е приключил, поради възникналите като усложнение сраствания на червата, открити при извършената на 02.10.2022г. операция по повод на остър апендицит, които, според вещото лице, е висока вероятността да не са били отстранени изцяло след тази операция и които представляват увреда за цял живот с голяма възможност да доведат до смущения във функционирането на стомашно-чревната система, като предвид 12-годишната възраст на ищеца, според експертът, той „по-дълго ще живее и по-дълго ще страда“ и „със сигурност ще бере ядове“. Отречено е съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като, според САТЕ, при настъпване на инцидента ищецът се е намирал в динамичния коридор на автомобила, в зоната около пейката, която от своя страна се намира върху тротоара, при което наличието на родителски надзор не би предотвратило настъпването му, предвид сложния механизъм на реализираното ПТП, с оглед на който не би могло да се предположи, че присъствието на родител на местопроизшествието би довело до предприемане на действия от негова страна за избягване на удара. С оглед на всички тези обстоятелства е прието, че обезщетение от 45000лв. съответства на справедливостта по смисъла на чл.52 от ЗЗД и ще компенсира в достатъчна степен претърпените от ищеца неимуществени вреди вследствие получената травмата при ПТП.

Настоящата инстанция, с оглед правомощията си по чл.269 от ГПК, намира първоинстанционното решение за валидно, а в обжалваните му части и за допустимо. Ищецът е предявил претенцията си за плащане на обезщетение за неимуществени вреди с получена от застрахователя на 03.08.2021г. застрахователна претенция и в срока по чл.496,ал.1 от КЗ застрахователят не е заплатил такова, при което са налице процесуалните предпоставки по чл.498,ал.3 от КЗ.

Спорът във въззивното производство се концентрира единствено около размера на дължимото обезщетение, с оглед действително претърпените неимуществени вреди и наличието на съпричиняване, доколкото първоинстанционното решение не се обжалва в осъдителната му част до размера от 20000лв., а за разликата над този размер до присъденото обезщетение от 45000лв., съответно в отхвърлителната му част за разликата над него до размера от 120000лв., при което елементите от фактическия

състав на чл.45 от ЗЗД, обуславящи функционално отговорността на застрахователя по прекия иск по чл.432,ал.1 от КЗ на увреденото лице, са установени със задължителна сила по обвързващ начин с влязлото в сила в необжалваната му осъдителна част първоинстанционно решение.

Размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост по смисъла на чл.52 от ЗЗД при съобразяване с конкретните обективни обстоятелства от значение за степента и интензитета на търпените физически, психически и емоционални болки и страдания, и с оглед на социално-икономическите условия в страната към датата на деликта, от когато възниква отговорността, на което последно резонно се позовава жалбоподателят-ответник.

Не е спорно във въззивното производство установеното от фактическа страна посредством представената с исковата молба епикриза от "МБАЛ-Х." АД, показанията на свидетелите И. К. и С.Ж. както и от приетото заключение от 23.11.2022г. на СМЕ, изготвено от вещото лице д-р Х.Е., че при удара на лекия автомобил в пейката счупено дървено парче от нея е проболо ищеца, прониквайки в дясната лумбална област, при което му е причинено прободна рана, проникваща в коремната кухина, нараняване на черния дроб и кръвоизлив в коремната кухина, наложило оперативно лечение под пълна анестезия. Касае се за сериозни по характер травмата, които, противно на поддържаното от ответника и пред настоящата инстанция да се касае за повърхностна прободна рана, са причинили временно опасно за живота разстройство на здравето. Операцията, при която е било извършено отваряне на коремната кухина, шев на черен дроб и дренаж и шев на оперативната рана, е протекла без усложнения, както настоява ответникът във въззивното производство, което, обаче, не променя характера ѝ на тежка коремна операция, свързана с нараняване на жизнено важен орган. Фактът, че по време на операцията ищецът е бил под пълна упойка, от една страна, както застъпва жалбоподателят-ответник, е спестил болките по време на извършването ѝ, но от друга тя е свързана с допълнителни рискове за здравето на пациента и специфични за нея неразположения. Обстоятелството, че ищецът е бил изписан седмица след операцията в добро общо състояние, не означава приключване на оздравителния процес и липса на търпени физически и психически болки и страдания, както неоснователно счита

жалбоподателят-ответник. Нарушаването на телесната цялост при дълбоката прободна рана и при оперативния разрез, както и разкъсването на жизненоважен вътрешен орган неминуемо са свързани със силни по интензитет физически болки, наложили обезболяваща терапия при болничния престой, според отразеното в епикризата, а оздравителният процес, който включва зарастване на оперативните разрези и шевове, ведно с възстановяване на чревната проходимост, е продължил около един месец, според експертизата, през който първоначално, според св.И. К.-баща на ищеца с най-преки и непосредствени възприятия от състоянието на сина му, той е бил на легло, не е можел да става и да се обслужва и е продължил да приема лекарства заради сериозните периодични коремни болки. Противно на възражението на жалбоподателя-ответник, още с исковата молба, а не във въззивната жалба, ищецът е навел като получено при произшествието увреждане установеното при хистологичното изследване за наличие на зряла мастна тъкан с изразена цианоза на съдовете и поставена диагноза „оментум с остър венозен застой“. Посоченото увреждане е описано в епикризата, но твърдението на жалбоподателя-ищец то да е в причинно-следствена връзка с процесното произшествие не се установява нито от нея, нито от заключението на СМЕ. Безспорно установено е, че в хода на първоинстанционното производство ищецът е претърпяната на 02.10.2022г. операция по повод остър апендицит, за което е представена епикриза от УМБАЛ"С.Г." ЕАД, като това възпаление на сляпото черво не е последица от процесното произшествие и получените в резултат на него увреждания, според заключението на СМЕ. Оперативният разрез при тази операция е бил на мястото на разреза при първоначалната, като е удължен и уширен, според поясненията на експерта в съдебно заседание на 12.12.2022г., и е в същото оперативно поле, по повод на което в зоната на средната трета на тънките черва са намерени няколко „брида“ /гребени/, представляващи сраствания между чревните примки, затрудняващи моторната функция на червата и преминаването на чревния пасаж, получени вследствие на първата операция. Обстоятелствата, на които акцентира жалбоподателят-ответник, че втората операция е извършена година и пет месеца след настъпилия инцидент и, че тя няма отношение към травмата от автомобилната злополука, не опровергават извода на експерта срастванията да са последица именно от първата операция, тъй като появата им е свързана с възпалителния процес именно при

първоначалното проникване в коремната кухина. Неоснователно същият настоява тези сраствания да нямат характера на увреда, а на естествена последица от оперативната интервенция. Освен, че срастванията по принцип нарушават нормалното движение и функциониране на органите, които засягат, конкретните сраствания между чревните примки пречат на процеса на съкращаване на червата при предвижване на пасаж, в което се състои обичайната им моторна функция, и това води до проблеми с храносмилането и дефекацията, вследствие на които се получава подуване на корема, болки, загуба на апетит, отслабване на тегло, а е възможна и появата на илеус, според поясненията на вещото лице, при което очевидно същите имат увреждащ характер и то пожизнено, квалифицирайки се като постоянно разстройство на здравето неопасно за живота, на което акцентира и ищеца във въззивната си жалба. Липсват доказателства при ищеца да са се проявили посочените негативни симптоми, освен болките в корема, каквито св.К. твърди синът му периодично до втората операция да е изпитвал и каквито, според експертът, са неминуеми. Пред настоящата инстанция е представен и приет като писмено доказателство амбулаторен лист от ***, според отразената в който анамнеза, ищецът е с оплаквания от запек, безапетитие и лесна уморяемост и съобщава за отслабване около 5кг за последните месеци. Вярно е, както възразява ответникът, че анамнезата се основава на съобщеното от самия ищец, но това не променя факта, че той е потърсил медицинска помощ именно по повод тези оплаквания. По-същественото е, че те са се появили след втората операция, а, според вещото лице, при нея неминуемо възникват нови сраствания. В тази връзка, според удостовереното в епикризата относно втората операция, констатираните сраствания са били разградени – дебридман и адхезиолиза, които действия по отстраняването им се потвърждават в писменото заключение на СМЕ. Настоящата инстанция, в унисон с поддържаното от жалбоподателя-ответник и противно на приетото от първоинстанционния съд, не възприема устните обяснения на вещото лице, според които при втората операция лекарите са се опитали да почистят част от намерените бридове, и, колкото и да чистят срастванията, една част от тях остават, което е увреда за цял живот, като експертът не вярва да са изчистили всички бридове. Видно е, че се касае за негово субективно мнение, което не кореспондира на отразеното в епикризата за разграждане на намерените сраствания, т.е. отстраняване на всички налични в същото оперативно поле.

При това положение следва да се приеме, че възникналите като следоперативно усложнение сраствания са били премахнати при втората операция, като възпалението на сляпото черво, заради каквото е извършена, не е в причинно-следствена връзка с травматите от произшествието, в каквато съответно не са и срастванията, възникнали в резултат на тази втора операция, каквито, според вещото лице, са неминуема последица от нея и на които именно се дължат появилите се след същата оплаквания от затруднено изхождане, загуба на апетит и тегло. С оглед на това, неблагоприятната прогноза за пожизнен характер на увредата не е вследствие на усложненията във връзка с получените при процесното произшествие травмата, а произтича от настъпилите в хода на производството нови обстоятелства, които съдът, съгласно чл.235,ал.3 от ГПК, е длъжен да вземе предвид, относно извършената втора операция и последиците от нея. Дори и хипотетично да се приеме, че някаква част от първоначалните сраствания не са били намерени и отстранени при втората операция, след нея са се образували нови такива, които очевидно в много по-голяма степен са допринесли за настоящите неразположения на ищеца като появили се след извършването ѝ, а този каузален фактор е от значение за обема на отговорността. От показанията на св.К. се установява, че синът му е бил много уплашен след инцидента, като дори го водил да му баят, през оздравителния период не е посещавал учебни занятия, а се е обучавал онлайн, но това не е довело до пропускане на учебна година, както и, че за около месец и половина след операцията е спазвал диетата и впоследствие постепенно захранван, трябвало е да не вдига тежко, да не играе и да се пази от удари в областта на операцията. Видно е, че инцидентът се е отразил стресово на неукрепналата детска психика и за период от около месец и половина ищецът е търпял ограничения, като социалната изолация и липсата на активности за момче на дванадесет години несъмнено са предизвикали значителен негатив в психо-емоционалната му сфера.

Отчитайки всички установени обстоятелства относно: сериозния характер на травматите, засягащи телесната цялост и жизнено важен вътрешен орган, довели до временно опасно за живота разстройство на здравето и предизвикали силни физически болки; извършената тежка коремна операция под пълна анестезия, протекла без усложнения; не твърде продължителния оздравителен процес, протекъл за около един месец без

усложнения; търпените през време на него физически болки и ограничения при обслужването, двигателните активности, храненето и общуването, несъмнено свързани със значителни по интензитет за дете на дванадесет години негативни преживявания, наред със силния стрес от внезапно настъпилото произшествие, с оглед и на неговия механизъм; настъпилите усложнения с появата на следоперативни сраствания между чревните примки, които са премахнати при втората операция, но за период от година и пет месеца до извършването ѝ, са причинявали силни временни коремни болки, както и съобразявайки икономическата обстановка в страната към ***, когато е възникнало основаниято за ангажиране на отговорността на ответника и от когато са налице интензивно протичащи инфлационни процеси, настоящата инстанция намира, че за пълното репарирание на претърпените неимуществени вреди следва да се определи обезщетение от 35000лв.

Своевременно с отговора на исковата молба ответникът е навел възражение за съпричиняване на вредоносния резултат по смисъла на чл.51,ал.2 от ЗЗД поради неупражнен родителски надзор в изпълнение на задължението по чл.125,ал.3 от СК с твърдения към момента на произшествието ищецът да е бил оставен без такъв в близост до пътното платно, а при осъществяването му да е могло да се предотврати присъствието му там, както и да се реагира на възникналата ситуация. С въззивната жалба са наведени други обстоятелства за съпричиняване, свързани с неспазване на предписания санитарно-хигиенен режим с позоваване на заключението на СМЕ и обясненията на вещото лице в съдебно заседание на 12.12.2022г., а в хода на устните състезания пред настоящата инстанция се поддържа съпричиняване и поради неупражнен родителски надзор над непълнолетната сестра на ищеца, по чиято вина е настъпило произшествието, която всъщност към този момент е била пълнолетна. Така наведените във въззивното производство нови обстоятелства е недопустимо да бъдат разглеждани като преклудирани. За съпричиняването съдът не следи служебно, а само ако е надлежно сезиран от ответника чрез възражение с излагане на фактическите обстоятелства, на които се основава, касателно конкретните действия или бездействия, с които пострадалият ищец е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, което следва да бъде заявено с отговора на исковата молба, в противен случай и съгласно чл.133 от ГПК се преклудира, освен ако не е могъл да узнае своевременно фактическите обстоятелства от значение за

съпричиняването, които в тази хипотеза, съгласно чл.147, т.1 от ГПК, може да наведе до приключване на съдебното дирене, което не е сторил. Във връзка с първоначално релевираните обстоятелства е безспорно, че никой от родителите на ищеца не е присъствал на местопроизшествието, намиращо се на най-оживената централна улица на селото, според свидетелите, на което акцентира жалбоподателят-ответник. Противно на застъпването от него, обаче, от показанията на същите свидетели и от заключенията на САТЕ и СМЕ, се установява, че в момента на удара ищецът не е бил на платното за движение, а на тротоара, на скамейките пред кметството, заедно с други деца, където е връхлетял автомобила при завъртането му след удар в крайпътното дърво, като механизма на самите травмата, получени при пробождаване с отчупено дървено парче от пейката, потвърждава и местонахождението на ищеца. При това положение същият се е намирал в безопасна за движението зона, предназначена за отдих, пребиваването му в която по никакъв начин не е способствало или улеснило настъпването на вредоносния резултат, за да се приеме за съпричинен. Освен това, не може да се очаква, както правилно е приел и първоинстанционният съд, при сложния механизъм на реализиране на произшествието, свързан с рязка промяна на траекторията на автомобила в различни посоки, удар в крайпътно дърво и завъртане, че присъствието на родител би предотвратило нараняването на детето. Обсъденото обосновава извода за неоснователност на възражението за съпричиняване.

Изложените съображения дават основание на настоящата инстанция да отмени първоинстанционното решение в обжалваната му част относно присъденото обезщетение за неимуществени вреди в размер над 35000лв. до 45000лв. с отхвърляне на иска за тази разлика, а в останалите му обжалвани части то следва да бъде потвърдено. Този резултат налага коригиране на решението и относно разноските чрез отмяната му за присъденото на адв.К. Г. за осъществената безплатна правна помощ адвокатско възнаграждение в размер над 4140лв. с ДДС до присъдения от 5100лв. с ДДС и за присъдената в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса в размер над 1400лв. до 1800лв., а на ответника следва да се присъдят допълнително разноски за първоинстанционното производство в размер на 390,06лв.

И двете страни претендират за присъждане на разноски за въззивното производство. Такива от ищеца не са заплатени, но за оказаната му безплатно

в хипотезата на чл.38,ал.1,т.2 от ЗАдв, според предвиденото в договора от 01.12.2022г. за правна защита и съдействие с упълномощеното адвокатско дружество „Г. и М.“, адвокатска помощ, ответника дължи възнаграждение в размер на 2100лв. с ДДС, съразмерно на уважената част от иска при настоящото разглеждане на спора, която е за сумата от 15000лв., доколкото в частта относно присъденото обезщетение до размер на 20000лв. първоинстанционното решение не е обжалвано и тя не е предмет на спора във въззивното производство. Противно на възраженията на ответника, възнаграждението се дължи с ДДС, тъй като се касае за възмездна услуга, съгласно чл.38,ал.2 от ЗАдв, и за определеното по този ред от съда възнаграждение се дължи начисляване на ДДС съобразно чл.86 от ЗДДС. Ответникът е заплатил разноски за държавна такса в размер на 500лв., от които, с оглед отхвърлената част от иска, му се дължат такива от 200лв. Заплатил е и адвокатско възнаграждение в размер на 10880лв., за което са представени фактура № *** и банково извлечение, от която сумата, съразмерно на отхвърлената част от иска, дължима е такава от 8341,33лв., или общо дължимите му се от ищеца разноски за въззивното производство са в размер на 8541,33лв.

Предвид изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №42 от 24.04.2023г., постановено по търг.дело №22/2022г. по описа на Окръжен съд-Хасково, В ЧАСТТА, с която ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, е осъдено да заплати на Б. И. К. с ЕГН:*****, действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А. с ЕГН:*****, двамата от с.С., общ. С., обл.Х., сумата в размер над 35000лв. до присъдената от 45000лв., представляваща обезщетение по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, вследствие на ПТП, настъпило на *** в с. С., Община С., по вина на Е. И. К. от с. С., водач на лек автомобил марка и модел "М***" с рег.№***, с валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със „ЗАД"А.Б."“АД с полица ***, валидна от *** до ***, ведно със законната

лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на уведомяване на застрахователното дружество за настъпването на застрахователното събитие – 03.08.2021г., до окончателното изплащане на сумата; В ЧАСТТА, с която ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, е осъдено да заплати на АД "Г. и М." с Булстат: ***, представлявано от адв.К. Г. – управител, сумата в размер над 4140лв. с ДДС до присъдената от 5100лв. с ДДС – адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ; И В ЧАСТТА, с която ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, е осъдено да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд-Хасково, сумата в размер над 1400лв. до присъдената от 1800лв. за държавна такса, съобразно уважената част на иска, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. И. К. с ЕГН:*****, действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А. с ЕГН:*****, двамата от с.С., общ. С., обл.Х., против ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, иск за заплащане на сумата в размер над 35000лв. до 45000лв., представляваща обезщетение по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, вследствие на ПТП, настъпило на *** в с. С., Община С., по вина на Е. И. К. от с. С., водач на лек автомобил марка и модел "М***" с рег.№***, с валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със „ЗАД"А.Б."“ АД с полица ***, валидна от *** до ***, ведно със законната лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на уведомяване на застрахователното дружество за настъпването на застрахователното събитие – 03.08.2021г., до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №42 от 24.04.2023г., постановено по търг.дело №22/2022г. по описа на Окръжен съд-Хасково, В ЧАСТТА, с която ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, е осъдено да заплати на Б. И. К. с ЕГН:*****, действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А. с ЕГН:*****, двамата от с.С., общ. С., обл.Х., сумата в размер над 20000лв. до 35000лв.,

представляваща обезщетение по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, вследствие на ПТП, настъпило на *** в с. С., Община С., по вина на Е. И. К. от с. С., водач на лек автомобил марка и модел "М****" с рег.№***, с валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със „ЗАД"А.Б."“АД с полица ***, валидна от *** до ***, ведно със законната лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на уведомяване на застрахователното дружество за настъпването на застрахователното събитие – 03.08.2021г., до окончателното изплащане на сумата, И В ЧАСТТА, с която искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 45000лв. до 120000лв.

ОСЪЖДА ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, да заплати на Адвокатско дружество “Г. и М.” с Булстат: ***, представлявано от адв.К. Г. – управител, на основание чл.38,ал.2 от ЗАдв, сумата от 2100лв. /две хиляди и сто лева/ с ДДС – адвокатско възнаграждение за оказаната безплатно на Б. И. К. адвокатска помощ във въззивното производство.

ОСЪЖДА Б. И. К. с ЕГН:*****, действащ чрез своята майка и законен представител М. П. А. с ЕГН:*****, двамата от с.С., общ. С., обл.Х., да заплати на ЗАД "А.Б.", ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. С, район Л., ул."С." № **, сумата от 390,06лв. /триста и деветдесет лева и шест стотинки/, представляваща допълнителни разноси за първоинстанционното производство, и сумата от 8541,33лв. /осем хиляди петстотин четиридесет и един лева и тридесет и три стотинки/, представляваща разноси за въззивното производство, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението е постановено при участието на Е. И. К. като трето лице-помагач на ЗАД "А.Б.".

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ при условията на чл.280,ал.1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____